

1917

LENIN ÉS A NAGY OKTÓBERI SZOCIALISTA FORRADALOM

I – II.

színes diapozitívek
ünnepi vetítésekhez

Összeállította: Gyórfy Sándor
a Magyar Munkásmozgalmi Múzeum tudományos főmunkatársa

Szerkesztette: Ruzicska Józsefné

MAGYAR DIAFILMGYÁRTÓ VÁLLALAT

Budapest 1977

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójára adtuk közre az 50 művészi reprodukció alapján készült diapozitív-szalagot, amelyet elsősorban ünnepi vetítésekre szánunk.

A szocialista forradalom győzelméhez vezető út (képileg is ábrázolható) fontosabb eseményeit és Lenin tevékenységét idézik fel a műalkotások.

Az összeállítás számos fontos mozzanatra nem térhetett ki, mégis alkalmas arra, hogy ne csak november 7-i ünnepek alkalmából vetítsék, hanem politikai körökben vagy egyéb oktatási formákon a téma szemléltetésére, színesítésére használják.

Ünnepi vetítéseken elsősorban a vastag betűs és végigfutó sorok kép alá mondását javasoljuk.

A bekezdésekkel és vékony betűvel szedett részek felolvasásáról – a hallgatóság összetételét és érdeklődési körét mérlegelve – esetenként döntsenek.

Mindenkor fontos azonban, hogy a vetítést lebonyolítók a képek és szöveganyaggal előre megismerkedjenek, hogy a képek és szövegek összhangját, szinkronját megteremtsék, begyakorolják.

Jó hangú, magyarul szépen beszélő előadókra bízzák a szövegek felolvasását, mely, ha többen felváltva mondják hatásosabb.

A megfelelő technikai berendezésekkel rendelkező intézményekben, helyeken a keretezett diapozitívek hangosítását magnetofonszalaggal, vagy szinkron-vetítőgépekkel könnyen megoldhatják.

Lenin I–II. címmel színes normál kockás, a témát bővebben kifejti, feliratos diafilm is megjelent.

I. rész

1. 1917 – Lenin és a Nagy Októberi Szocialista Forradalom
2. „Ahogyan a tudós dolgozik nap mint nap életművén,
úgy dolgozott ő a forradalom világrasegítésén.”

„A pártot és Lenint
mint ikerpárt –
történelem-anyánk
egyformán kedveli.
Azt mondjuk: Lenin –
azt értjük: a párt.
Azt mondjuk: a párt
azt értjük:
Lenin.”

(Majakovszkij)

3. „A kommunizmus kísértete
Európán
átröpdösött,
eltűnt,
majd feltűnt
a látkör szélein.
Ennek okából Szibirszkben
az isten háta mögött
megszületett
egy hétköznapi kisfiú,
Lenin.”

(Majakovszkij)

Családi nevén: Vlagyimir Iljics Uljanov. 1870. április 22-én született egy Volga menti városkában. Egészséges, életvidám kisfiú volt. Már ötéves korában megtanult olvasni.

4. Az Uljanov család. – Lenin apja matematika-fizika szakos tanár, a szibirszki kormányzóság népiskoláinak tanfelügyelője, anyja is erős jellemű, művelt asszony. „A szerető egyetértésben összeforrott” családban valamennyi gyermekből forradalmár lett.

5. A könyvek, a tanulás mellett szerette a természetet. Jó sakkozó, úszó és korcsolyázó hírében állt. Diák korában Puskin, Lermontov, Gogol és Tolsztoj művei voltak kedves olvasmányai.

Lenin a gimnáziumi minősítés szerint minden osztályban első tanuló volt és az iskola elvégzésekor aranyéremben részesült.

6. Egyetemi tanulmányait Kazanyban kezdte. Jogot és politikai gazdaságtant tanult. Az elnyomott néposztályok sorsa érdekelte, és felszabadításuk útját már fiatalon, olthatatlan lángolással kereste.

7. 16 éves volt, amikor apja meghalt. Egy évvel később, 1887-ben kivégezték bátyját, Alexandr Uljanovot, a narodnyik forradalmárt, mert részt vett a cár elleni merénylet előkészítésében. A tragédia nagy hatással volt Leninre. Ekkor érlelődött meg benne az elhatározás: – Mi nem ezen az úton fogunk haladni!

8. Nővére, Anna Iljinyicsna visszaemlékezése: „... mikor lementem hozzá beszélgetni, nagy hévvel és lelkesedéssel beszélt nekem Marxról... már akkor remekül értett hozzá, hogy szavaival meggyőzze, magával ragadja az embert.”

9. Pétervár az orosz birodalom fővárosa, ez időben a munkásmozgalom központja is. A haladó munkások titkos körökben ismerkedtek Marx és Engels tanításaival. Vlagyimir Iljics is egy ilyen titkos kör tagja lett.

10. J. Krzsizsanovszkij, pétervári munkás visszaemlékezése: „1893 ősze hozta körünkbe Vlagyimir Iljics Uljanovot... Megjelenése az aranyat érő májusi esőhöz volt hasonlatos. Volga mellől érkezett új barátunk igen hamar vezetője lett szervezetünknek... ”

... Nagy tudományos felkészültsége, ... magas homloka miatt hamarosan ráragadt az „öreg” titulus, noha ez szöges ellentétben állt mozgékonyágával és forrongó ifjúi enegijával.”

Merre haladjon Oroszország? Ki legyen a forradalom vezető ereje? A narodnyikok azt hirdették, hogy a parasztság. Úgy vélték, hogy átugorva a kapitalista fejlődést, Oroszország más úton járhat, mint Nyugat-Európa. Lenin sokat vitázott a narodnyikokkal és bírálta nézeteiket.

A marxizmus azonban csak nagy nehézségek árán tört utat magának. „...Az egyedül helyes forradalmi elméletet Oroszország valóban kínálta...”

11. „Adjatok nekünk egy forradalmárokból álló szervezetet és kifordítjuk sarkából Oroszországot!” – 1895-ben alakult meg Lenin vezetésével Péterváron a Harci Szövetség a Munkásosztály Felzabarádítására nevű szervezet, amely már a tudományos szocializmus eszméit hirdette.

12. A nem mindennapi ember megjelenését Péterváron a cári rendőrség is észrevette. Letartóztatták és 3 évre Szibériába száműzték Lenint.

13. A szibériai Susenszkojében, a távoli Su-su-su-ban, ahogyan tréfásan száműzetése helyét nevezte, ért meg benne véglegesen egy forradalmi marxista párt megalakításának terve.

Száműzetése alatt több, mint 30 igen fontos művet írt, köztük jelentős munkáját: A kapitalizmus fejlődése Oroszországban címűt, amely tudományos cáfolata volt a narodnyik nézeteknek is, és sokoldalú indoklása a munkásosztály vezető szerepének.

14. „Felülmúlhatja-e száz ember ereje ezer ember erejét? ... felül, ha a száz meg van szervezve ... Az élcsapat ereje tízszerre, százszorta nagyobb, mint a száma.”

„A MUNKÁSOSZTÁLYNAK A HATALOMÉRT VIVOTT HARCBA NINCS MÁS FEGYVERE, MINT A SZERVEZET.”

15. 1903-ban az orosz szociáldemokrata munkáspárt, az OSZDMP II. Kongresszusát Londonban, Lenin készítette elő. Több mint 130 alkalommal szólalt fel, beszélt, érvelt, vitatkozott. Követelésére fogadták el a proletárdiktatúráért való harc programját. Híveit, akik a kongresszuson többséget kaptak, ettől kezdve hívják bolsevikoknak.

16. A kor munkáspártjai többségükben reformista szociáldemokrata pártok voltak, alkalmatlanok a történelmi küldetés teljesítésére. A hatalom kivívásához új típusú, forradalmi pártra volt szükség! Lenin, – miközben kitartó, elméleti és gyakorlati küzdelmet vívott a megalkuvó irányzatok ellen – megalkotta a munkásosztály új típusú pártját. Kidolgozta elméletét, taktikáját, stratégiáját.

Vezetésével **három forradalom tüzeiben edződve** juttatta el a párt az orosz munkásosztályt a győzelemhez.

17. Az 1905–7-es forradalom tragikus nyitányaként 150 ezer ember vonult 1905. január 9-én könyörgő petícióval a Téli Palotához, hogy a cártól sorsának javítását kérje. Válaszul sortüzet kaptak, amely ezreket kaszált le, de százazreknek nyitotta ki a szemét.

18. A „véres vasárnap” után a cárba vetett hit összeomlott, felángolt a nép haragja. 1905 októberében a munkásság egyik legerősebb, addig ismeretlen fegyveréhez nyúlt, az általános politikai tömegsztrájkhoz.

„Az 1905-ös főpróba nélkül az 1917-es októberi forradalom győzelme elképzelhetetlen lett volna” – írta később Lenin, aki elemezte a forradalom tanulságait: a proletariátusnak végig kell vinni a demokratikus forradalmat, maga mellé állítva a parasztság tömegeit.

19. A forradalom leverése után Leninnek a párt utasítására külföldre kellett mennie. A Finn-öböl jegén átkelve, titokban hagyta el Oroszországot. Második emigrációja – noha egész lelkével hazájába vágyott – hosszú évekig tartott.

20. Az első világháború sovinszta örületének idején Svájcból szervezte a párt küzdelmét az imperialista háború ellen. – A fegyvert nem testvéreink, más országok munkásai, dolgozói ellen kell irányítani, hanem a reakciós, burzsoá kormányok ellen – hirdette.

„Az átkozott távolban” fáradhatatlanul dolgozott a forradalmi harc elméleti és szervezeti előkészítésén. Emigrációs éveiben 1907–17 között írta meg alapvető tudományos műveit. A Materializmus és empiriakritizmus, – a filozófia terén, Az imperializmus, mint a kapitalizmus legfelsőbb foka – a politikai gazdaságtanban jelenti a marxizmus továbbfejlesztését a XX. század körülményei között, a proletárforradalmak érlelődésének korában.

Az a tétele, hogy a szocializmus győzelme lehetséges egy országban is, korszakalkotó felfedezés volt.

21. 1917 februárjában kitört az orosz nép második forradalma, a polgári demokratikus forradalom, amely elűzte a cárt. Lenin végre hazatérhetett. 47 éves volt ekkor. Ebből csaknem három évtizedet száműzetésben, börtönben, emigrációban töltött.

22. A pétervári Finn pályaudvar előtti téren, ahol hatalmas tömeg fogadta, első ízben beszélhetett a sokaság előtt nyíltan, szabadon.

- 23.** „Lenin beszél és mindegyik szavára
a tőke pillérei megrecsegnek
és már milliók mennydörgik utána:
„Minden hatalmat a szovjeteknek!”

(Képes Géza: Lenin)

- 24.** „Szívek és kapuk nyíltak ki Lenin szavára”: a harmadik orosz forradalomnak végeredményben el kell vezetni a szocializmus győzelméhez. Hogyan? Ezt Lenin dolgozta ki híres Áprilisi Téziseiben.

Lenin még Svájcban felvázolta a maga programját – az Áprilisi Téziseket –, amely lényegében így hangzott: Igaz, hogy Oroszországban még nincsenek meg a szocializmus előfeltételei, de a polgárság olyan gyöngé, hogy képtelen lesz végrehajtani a maga forradalmát. Ezért a munkásoknak, a szegényparasztnak kell megszerezni a hatalmat, s a hatalom birtokában nekik kell végrehajtani a földosztást, a köztársaság kikiáltását, az erős ipar megteremtését. A feladat tehát nem az, hogy lojális ellenzékként támogassák a kormányt, hanem hogy megbuktassák. Minden hatalmat a szovjeteknek! – ez volt a program, amellyel Lenin megdöbbenetete barátait és ellenfeleit.

Nemcsak a kormány támadta őt. Nemcsak a mensevikek és szociálforradalmárok. Saját pártja sok vezetője is másként ítélte meg a politikai helyzetet.

- 25.** A szovjetek hatalmáért! – hangzott a lenini jelszó. Csak a szovjetek adhatnak békét a népeknek, földet a parasztnak, kenyeret az éhező munkásoknak. Minden hatalmat a szovjeteknek!

„A szovjet olyan testület volt, amelyet még nem látott a történelem. Népképviselő, amelyet nem titkos választás, előre elkészített jelölőlisták, hanem általános szavazás alapján választottak meg.” Az első szovjetek még az 1905-ös forradalomban alakultak meg, Lenin már akkor a néphatalom csíráit látta bennük, s bár az első pétervári szovjet csak 50 napig dolgozhatott, a nép számára a forradalom jelképe lett.

12 évvel később a februári forradalomban mindenki magától értetődőnek érezte, hogy az első teendő; megalakítani a szovjeteket.

Igy Oroszországban sajátos helyzet jött létre, az ún. kettős hatalom.

II. rész

26. Le a háborúval! Fel harcra a szocialista proletárköztársaságért! – 1917. május 25-én részt vett a Putyilov-gyári munkások gyűlésén. „Lenin magával ragadott, feltűzelt mindenkit. Ez a gyűlés igen sokat adott a történelemnek, megmozgatta, forradalmi csatarendbe állította a Putyilov-gyár 40 ezer munkását.”

27. 1917 júliusában a polgári kormány ellentámadásba ment át. A munkásság tüntetéseit erőszakkal fojtották el, vérdíjat tűztek ki Lenin fejére is. Elvtársai a Razliv-tó menti mocsarakban, egy kis kunyhóban kerestek számára menedéket. Itt írta meg világhírű művét: Állam és forradalom címmel, itt dolgozta ki az Ideiglenes Kormány megdöntésének irányelveit.

„Az átmenet a kapitalizmusból a szocializmusba okvetlenül létrehozza a politikai formák óriási gazdagságát és változatosságát, de a lényeg emellett ugyanegy lesz: a proletariátus diktatúrája.”

„A bolsevikok, miután a munkás- és katonaküldöttek Petrográdi és Moszkvai Szovjetjében többségbe kerültek, kézbe vehetik és **kell is**, hogy kézbe vegyék az államhatalmat.”

28. 1917 októberében ismét forradalmi helyzet érlelődött. Az Ideiglenes Kormány helyzete tarthatatlanná vált. Tényleges hatalma a munkás- és katonaküldöttek szovjetjeinek volt: az egész ország azt figyelte.

Lenin titokban visszatért Petrográdra.

29. A FORRADALOM NEM AKKOR KEZDŐDIK, AMIKOR ELDÖRDUL AZ ELSŐ LÖVÉS.

Október 10-én (23.) a bolsevik párt Központi Bizottsága határozatot hozott a fegyveres felkelésről.

Október közepén megalakult a Petrográdi Szovjet Forradalmi Katonai Bizottsága. Amikor a kormány el akarta távolítani a fővárosból a számára megbízhatatlan alakulatokat a csapatok nem engedelmeskedtek.

A helyőrség képviselői határozatot hoztak, csak azokat a parancsokat hajtják végre, amelyet a Petrográdi Szovjet is jóváhagy.

30. „Ha a munkások nincsenek annyira elkeseredve, ha a katonák nem gyűlölik úgy a háborút, aligha lett volna forradalom Péterváron... végeredményben Leninnek lett igaza, aki hetek

óta a felkelés minél pontosabb és alaposabb előkészítésére sarkallta pártját.”

31. Viharos szelek korbácsolták a Néva hullámain. Október 24-én, Lenin levelet intézett a Központi Bizottsághoz: „A válság megérett!” Követelte, hogy még az október 25-ére (nov. 7.) kitűzött II. szovjetkongresszus előtt – megelőzve az árulók által figyelmeztetett ellenséget – kezdjék meg a fegyveres felkelést. „Várni bűn a forradalommal szemben!”

32. Petrográd, a cári Oroszország fővárosa, a forradalmi mozgalmak szülővárosa is. Itt fojtották vérbe a munkásság békés felvonulását 1905 januárjában.

1917 februárjában itt ment végbe a polgári demokratikus forradalom, amely megdöntötte a cárizmust.

1917 októberében itt zajlottak a szocialista forradalom fő eseményei.

33. A Szmolnij Intézet. – Az egykor kolostornak emelt épületben, – ahol az orosz arisztokrácia neveltette lányait – helyezkedett el a fegyveres felkelés vezérkara.

Közeledett a forradalom tizenkettedik órája. A Szmolnij erőddé változott... Készülődött arra, hogy a bolsevikok fellegváraként a város, az ország, a világ fölé magasodjék. A késő esti órákban Lenin is odaérkezett, hogy közvetlenül vezesse a felkelést.

34. Lenin a felkelés központjában, a Szmolnijban, fáradt munkások, matrózok között 1917. november 6. éjszakáján. – „Most minden egy hajszálon függ. Olyan kérdések vannak napirenden, amelyeket... egyedül a felfegyverzett tömegek harca, felkelése dönt el.”

„Ő aznap éjszaka mérlegre tette az egész világot.”

35. A forradalom vezérkarának parancsára a munkásgardák elfoglalták a kijelölt objektumokat.

November 7-én reggelre a távíróhivatal, a Néva hídjai, a telefonközpont és Pétervár legfontosabb kormányépületei a felkelő munkások kezében voltak. A munkásokkal válllvetve együtt küzdöttek a forradalom győzelméért, a Balti Flotta tengerészei és a pétervári helyőrség forradalmár katonái.

„A felkelés terve olyan alaposan átgondolt terv volt, ... a néptömegek olyan odaadóan támogatták, hogy rendkívül gyorsan sikerült végrehajtani.”

36. November 7-én reggelre megdöntötték az Ideiglenes Kormányt, amely a Téli Palotába szorult. A felkelők utasítást kaptak a Téli Palota bevételére is.

A Néván eldőrdült az Auróra cirkáló ágyulövése. Ez volt a jel a támadásra.

37. A forradalom éjszakáján, a Szmolnijban ülésezett a szövetek II. oroszországi kongresszusa. Elfogadta a „Munkások, katonák, parasztek” című kiáltványt, amelyet Lenin fogalmazott meg.

„A II. szövetekongresszus a munkások, katonák és parasztek többségének akaratából, a Petrográdban végrehajtott győzelmes felkelésre támaszkodva, kezébe veszi a hatalmat.

A kongresszus határozatilag kimondja: minden hatalom, mindenütt a munkás- katoná- és parasztküldöttek szöveteinek kezébe megy át, amelyek kötelesek biztosítani a forradalmi rendet.”

Elfogadták a földről és a békéről szóló lenini dekrétumot is. Az emberiség elleni gonosztettnek nyilvánították a háborút. A hatalom meghódítása után mindenekelőtt harcot indítottak a békéért.

38. „Az orosz hadsereg elfogadta az új forradalmi kormány programját, fegyverszünetet és békét követelt . . . Az első szó, ami ide hallik a munkások és katonák forradalmából friss reményeket keltő és bátor várakozásokat ébresztő . . . Az orosz tenger megmozdult.”

Móra Ferenc

(1917. november 10-i újságcikkből)

39. „Ő aznap

éjszaka

mérlegre tette

az egész világot,

és reggel:

– Mindeneknek!

Mindeneknek!

Mindeneknek!

Néked,

frontok

véres virága,

néktek,

mindenfajta szolganépek,

kiket fogva tart

a gazdagok igája.

Hatalmat a szovjeteknek!
Földet a parasztnak!
Békét a népeknek!
Kenyeret az éhezőknek!"

(Majakovszkij)

40. „Hallod?! Lenin beszél,
Nem túloz, nem regél,
Nem mennydörög szavalva,
Csak az nem érti őt meg, aki nem is akarja.
Mint a Volga folyam olyan a beszéde:
Kristálytisztán árad széles, mély medrében.
Kristálytisztasága és egyszerűsége:
Hatalmas lángészben a nép bölcsessége.”

(Gyemján Bednij)

41. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom meghirdette a népek közötti új viszonyt, és új elveket kezdett megvalósítani a nemzetközi kapcsolatokban.

„Segítenünk kell a népeknek abban, hogy a háború és a béke kérdéseibe beavatkozhasanak. Hadd tudja meg mindenki, mit gondol saját kormánya. Mi nem akarunk titkokat. Mi azt akarjuk, hogy a kormány mindig a saját országa közvéleményének ellenőrzése alatt álljon.”

42. „A Szovjethatalom nem bűvös talizmán. Nem szabadít meg egyszerre a múlt hibáitól, az írástudatlanságtól, a kulturátlanságtól, a barbár háború örökségétől . . . Lehetővé teszi azonban az áttérést a szocializmusra . . .”

43. „A szocializmust nem lehet rendeletekkel megteremteni!”
„Csak az győz és tartja meg a hatalmat, aki hisz a népben, aki megfürdött az eleven népi alkotóerők forrásaiban.”

44. Lenin: „Mi gyengébbek vagyunk, mint a kapitalizmus . . . Ezt mi felismertük . . . És el fogjuk érni, hogy gazdasági bázisunk kis-parasztiból nagyiparivá váljon.”

45. „Csak amikor az országot villamosítottuk, amikor az ipart, a mezőgazdaságot és a közlekedés ügyét a modern nagyipar technikai alapjára helyeztük, csak akkor győzünk majd véglegesen.”
„Kommunizmus = szovjethatalom + az egész ország villamosítása.”

46. Lenin, mint a Népbiztosok Tanácsának elnöke irányította az új államhatalom kiépítését, az új szocialista állam bel- és külpolitikáját.

47. Az országot hamarosan a polgárháború lángja borította el. 14 állam intervenciós hadserege támadt a fiatal szovjet államra. Súlyos és véres harcban született az új világ.

A szovjet kormány élén Lenin irányította az ellenség szétzúzására irányuló óriási szervező munkát.

„Lenin az egyetlen európai államférfi, aki rendelkezik azzal a tehetséggel, jellemmel és tudással, amelyre ilyen felelősségteljes poszton szüksége van az embernek.” (Bernard Shaw)

48. A kor legjelentősebb művészei ihletett alkotásokban állítottak emléket a forradalom katonáinak, a szocialista haza védelmezőinek. Petrov-Vodkin: A komisszár halála.

49. „A forradalmak az elnyomottak és kizsákmányoltak ünnepei. Sohasem tudnak a nép tömegei az új társadalmi rend annyira aktív alkotóiként fellépni, mint a forradalom idején. A nép ilyenkor csodákra képes.”

„A pártot és Lenint
mint ikerpárt –
történelem-anyánk
egyformán kedveli.
Azt mondjuk: Lenin –
azt értjük: a párt.
Azt mondjuk: a párt
azt értjük:
Lenin.”

(Majakovszkij)

50. Felesége, Krupszkaja asszony visszaemlékezéséből: „Nem szerette személyének dicsőítését... Ha tisztelni akarjátok Vlagyimir Iljics nevét, építsetek bölcsődéket, óvodákat, iskolákat, könyvtárakat, lakásokat... és mindenekelőtt kövessétek életekkel Iljics példáját...”

Képek jegyzéke

I.

1. M. Oszisz: Plakát, 1965
2. I. Parhomenko: A négyéves Vologya
3. G. D. Gelovani: V. I. Lenin
4. L. Sz. Kotljarov: Az Uljanov-család
5. V. Prager: Az ifjú Lenin
6. O. Visnyakov: Lenin a kazanyi egyetemen
7. P. Belouszov: „Mi más úton fogunk haladni!”
8. V. I. Ivanov: A. Uljanov kivégzése után
9. F. J. Alekszejev: Pétervár, 1800-as évek
10. F. J. Golubkov: Az első röpcédula
11. A. Moravov: Lenin egy pétervári marxista-körben
12. I. SZ. Osztrouchov: Szibéria, 1890
13. V. N. Baszov: Susenszkojei parasztok között
14. Z. E. Kalnűny: Peremvárosi füstölgő gyarak
V. A. Szerov: Leninnel együtt
15. J. J. Vinogradov: Az OSZDMP II. Kongresszusa
16. I. V. Jakunyin: V. I. Lenin
17. V. A. Szerov: Ez a ti dicsőségetek? – 1905
18. G. M. Korzsev: A forradalom vörös zászlaja
19. A. Rűlov: Lenin emigrációba megy, 1907 december
20. Mednyánszky László: Szerbiában
21. N. A. Andrejev: V. I. Lenin
22. V. Szolovjov: Lenin megérkezése Pétervárra, 1917. április 3.
23. P. Sz. Bortnov: Lenin beszél
24. A. N. Szamohvalov: Lenin megérkezése Pétervárra
25. G. V. Toidze: Forradalom

II.

26. I. I. Brodskij: Lenin a Putyilov-gyárban, 1917 május
27. Kukrinyikszki: Lenin Razlivban
28. A. N. Lopuhov: Pétervár felé
29. I. Zariny: A forradalom katonái
30. P. F. Nyikonov: Október
31. M. M. Gjevjatov: Októberi vihar
32. Pétervár (fénykép-montázs)
33. Szmolnij (fénykép)
34. Sz. N. Gujeckij: Lenin a Szmolnijban
35. N. L. Babaszjuk: A szovjethatalom első napja
36. Auróra, A Téli Palota ostroma (montázs)
P. Szokolov-Szkalja: A kenyérért, a békéért, a hataloméért!

37. V. A. Szerov: Lenin bejelenti a szovjethatalom győzelmét
38. P. M. Suhmin: Parancs a támadásra
39. K. Sz. Petrov-Vodkin: Pétervári Madonna
40. N. A. Andrejev: V. I. Lenin
41. A. G. Skolnűj: Az új életért
42. I. I. Brodskij: Lenin a Szmolnijban
43. M. G. Szoholov: Lenin a Szmolnijban, 1917 októberében
44. V. A. Szerov: Parasztküldöttek Leninnél
45. M. M. Bozsij: V. I. Lenin (Goelro-terv)
46. I. E. Grabar: Lenin a távirószobában
47. K. V. Filatov: A Vörös téren
48. K. Sz. Petrov-Vodkin: A komisszár halála
49. J. G. Rajzin és M. G. Tyihonov: Plakát
50. J. P. Reiner: Ünnepek (A Vörös tér sorozatból)

Forrásmunkák:

A Szovjetunió Kommunista Pártjának története, Kossuth Kiadó, 1976

Lenin élete, Kossuth Kiadó, 1976

Alkotó Lenin, MSZBT, 1970

Gyurkó László: Lenin, Október Szépirodalmi Kiadó, 1967

MAGYAR DIAFILMGYÁRTÓ VÁLLALAT

1917. I–II. (leica-szalag) 39,— Ft 50 □

Lenin I–II. (normál kockás) 38,— Ft 90 □

